

РЕШЕНИЕ

№ 5846

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7287** по описа за **2011** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

С решение от 06.07.2011г., постановено по НАХД № 14877/2010г. Софийски районен съд, НО, 100 състав е изменил Наказателно постановление № 0074 / 07.10.2010 г. на директора на ТД на НАП - [населено място], с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 47, ал. 3 от ЗСч за нарушение на чл. 40, ал.1, т.1 от същия закон, като е намалил размера на имуществената санкция от 2000 лева на 500 лева.

Недоволно от решението, ТД на НАП - [населено място] го обжалва, като неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяна на решението, постановено по НАХД № 14877/2010г. от Софийски районен съд, 100 състав. В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата.

Ответникът – [фирма], [населено място] не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и да бъде оставено в сила решението на СРС като правилно, законосъобразно и обосновано.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Страните в процеса не спорят по фактите. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че [фирма], [населено място] не е публикувало годишния си финансов отчет за 2008 г. чрез обявяването му в търговския регистър в Агенция по вписванията. Нарушението е констатирано при документална проверка от страна на органите по приходите и такава в публичния търговски регистър на 30.06.2010 г., за което е съставен АУАН от същата дата – 30.06.2010 г. Деянието е квалифицирано като неизпълнение на задължението по чл. 40, ал.1, т.1 от ЗСч, за което на дружеството е наложена имуществена санкция по чл. 47, ал.3 от ЗС, в предвидения от закона минимален размер от 2000 лева.

За да измени наказателното постановление, СРС е приел, че дружеството е осъществило от обективна страна състава на административно нарушение, за което е санкционирано законосъобразно, като при ангажиране на административнонаказателната му отговорност не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН. В процесния случай първоинстанционния съд правилно е приложил нормата на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, /в редакцията и от ДВ бр. 34 / 2011г./ като по-благоприятен закон във връзка с промяна в нормативната уредба относно размера на санкцията преди влизане в сила на наказателното постановление.

В хода на съдебното производство и преди влизане в сила на наказателното постановление е налице промяна в нормативната уредба относно размера на санкцията като съгласно чл. 47, ал.3 от ЗСч в редакцията му от ДВ бр. 34 / 2011 г. в сила от 03.05.2011 г. размерът на минимално предвидената от закона имуществена санкция е намален на 500 лева. Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

Настоящият касационен състав намира, че решението на СРС е валидно и допустимо. Преценката на СРС за наличие на административно нарушение по чл. 40, ал.1, т.1 от ЗСч съответства на материалния закон. Възраженията в касационната жалба във връзка с намаляването на размера на санкцията са неоснователни.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, СЕДМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.07.2011г., постановено по НАХД № 14877/2010г. Софийски районен съд, НО, 100 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

